

pludselige og, som det forekommer mig, aldeles umotiverede Forandring fra Flertallets Side i Stillingen over for Aktieselskaberne, er noget af det mærkeligste og ubegribeligste. Naar man ser at et Standpunkt, som med saa stor Styrke og saa megen Berettigelse har været fastholdt gennem en lang Aarrække atter og atter, naar man ser, at et sligt Standpunkt lige i det sidste Øjeblik, lige som man er ved at kunne naa Maalet, pludselig forlades, naar man saadan ser Flertallet pludselig gøre omkring og vil ikke længer naa det Maal, som det har kæmpet for i saa mange Aar — saa er det af den Slags Skridt, som det er vanskeligt at forstaa. Og jeg nægter ikke, at naar man ser sligt, kan man næsten blive en lille Smule ængstelig for, hvad Fremtiden kan bære i sit Skød. Men i alt Fald er det hævet over al Tvivl, at naar man gør sligt, saa pløjer man ikke lige ud, saa pløjer man ikke de lange, lige Furer, som der har været talt om, at vi skulde pløje; i hvert Fald er Ploven vendt først.

Der siges nu af den ærede Ordfører det samme, som fra enkelte Højremænds Side er blevet sagt gennem de mange Aar: at det er en Dobbeltbeskatning, man lader Aktieselskaber blive til Del efter Forslaget, og derfor er det ikke rigtigt at fastholde Bestemmelsen. Ja, jeg skal ikke gaa videre udførlig ind paa dette Argument. Jeg skal i den Henseende ganske henholde mig til de Betragtninger, som tidligere ere gjorte gældende af den højtærede Justitsminister (Alberti), og som jeg har citeret. Jeg er ganske enig med ham i alle disse Udtalelser. Ja, jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det vilde utvivlsomt have glædet det tidligere Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), om han nu havde været her inde og hørt den ærede Ordfører; den Aand og Tone, som gik igennem den ærede Ordførers Udtalelser over for Aktieselskaber, vilde han have syntes godt om, den vilde have klinget lifligt i hans Øren. Men jeg skal ikke opholde mig ved dette Dobbeltbeskatnings-Spørgsmaal. Derimod skal jeg søge at godtgøre, at det, man her naar, er jo nu altsaa ikke Dobbeltbeskatning, men det er heller ikke Ligebeskatning; det er i Virkeligheden kun saadan noget som Halvbeskatning.

Naar man saadan gaar til at fritage Aktieselskaber som saadanne for enhver Skat, faar man for det første ikke Skat af de Aktiedele, der ere paa udenlandske Hænder — og det er, som vi alle vide,

betydelige Beløb; og der er Sandsynlighed for, at Beløbet vil stige stærkt med Aarene. — Man faar heller ikke Skat af de meget store Beløb, som aarlig henlægges til Reservefond, Delcrederekonto, Fornylesfond osv., og det er meget store Beløb. Det, man naar, er altsaa ikke Ligebeskatning mellem Aktieselskaber og private, men kun saadan noget som Halvbeskatning. Endelig ville jo Aktieselskabs-Indtægter i mange, mange Tilfælde blive alt for lavt beskattede, naar man saadan stykker Indtægterne ud først, inden Skatten beregnes, nu, da vi have indført progressiv Skala. Det forekommer mig derfor, at set fra alle de Synspunkter, som der kan være Tale om at se denne Sag fra, er det Standpunkt, som Flertallet nu stiller sig paa, urigtigt, urimeligt og for mig ubegribeligt; det fører ikke til Retfærdighed, tværtimod.

Hvor store Beløb det nu her drejer sig om at fritage for Skat, er ikke saa let at gøre op, men det er betydelige Beløb. Den ærede Ordfører slog paa, at det vel ikke drejede sig om stort i finansiel Henseende; men jeg tror, at den ærede Ordfører der tager fejl. Men jeg skal anføre nogle Data, som i alt Fald kunne tjene noget til, at man kan danne sig en Mening om Beløbets Størrelse. Vi have her til Lands noget over 80 Aktiebanker, de have en Aktiekapital af ca. 120 Mill. Kr. De store Banker her i Kjøbenhavn — der jo have langt den største Del af denne Aktiekapital, saadan noget som omkring de $\frac{5}{6}$ — de gave for det sidste Aar, for hvilket der foreligger Opgørelse, Aaret 1900, et Udbytte af ca. 7 pCt. De fleste Banker i Provinserne give, som de Herrer ville vide, i Regelen betydelig mere. Jeg kender f. Eks. en lille Limfjordsby, der har to Banker, tilsammen med en Aktiekapital af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; de have i mange Aar givet 10 pCt. i Udbytte, foruden at de have henlagt et meget betydeligt Beløb til Reservefond osv., saa deres Overskud har i Virkeligheden i mange Aar været mellem 15 og 20 pCt. Naar man altsaa foruden Udbyttet medregner de Beløb, som henlægges til Reservefond og de andre Fond, jeg har nævnt, og desuden medregner Tantiemebeløb, saa gaar man temmelig sikkert ikke for højt, naar man gaar ud fra, at man for Aaret 1900 for Bankernes Vedkommende kan sige, at de gennemsnitlig have givet et Overskud af mindst 8 pCt. af deres Aktiekapital. Efter Forslaget, som det foreligger i dette Øjeblik, skulde jo 4 pCt. af Aktiekapitalens Beløb fradrages, og der bliver altsaa tilbage et skatteplig-